

РЕШЕНИЕ

№ 513

гр. София, 24.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10625** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на И. С. К., Й. С. К. и А. С. К. срещу заповед № КД – 14 – 22-528/08.06.2012г на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър, с която се одобрява изменение в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти /КК и КРНИ/ на [населено място], одобрена със заповед № РД – 18-3/11.01.2011г на изпълнителния директор на АГКК. Претендира се незаконосъобразност на оспорвания акт по съображения изложени в жалбата, които включват допуснати съществени процесуални нарушения – липса на мотиви и неправилно приложение на материалния закон – изменение на КК и КР при спор за материално право.

В съдебно заседание, жалбоподателите, редовно уведомени, не се явяват .

Ответникът по оспорването, началникът на Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място], чрез адв. М. изразява становище за неоснователност на оспорването. Твърди, че при постановяване на оспорения акт е отчетен факта на постановяване на съдебно решение с правно основание чл. 108 от ЗС срещу П. С.. Решението имало сила на присъдено нещо, като в случая данните правилно били актуализирани на основание чл. 57 т. 8 от Наредба № 3/2005г.

Заинтересованата страна, П. М. С. чрез адв. И. оспорва жалбата. Претендира, че спорът за собственост между страните е решен с влязло в сила съдебно решение.

СГП, уведомена с писмо за производството по делото, не прави искане за конституиране като страна .

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, приема същото за допустимо, като подадено в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед № КД – 14 – 22 - 528/08.06.2012г на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място] с правно основание чл. 15 ал.3 т.6 от Устройствения правилник на АГКК във вр.с чл. 11 ал.1, чл. 13 и чл. 15, чл. 51 от ЗКИР, чл. 57 т.8 от Наредба № 3/2005г и заповед № РД – 13 – 59/16.03.2012г на изпълнителния директор на АГКК във връзка със заявление вх. № 94-20050/21.04.2012г на П. М. С. и приложените към него документи, определени по чл. 58 ал.3 и ал.5 и чл. 59 ал.1 от Наредба № 3/28.04.2005г. Съгласно разпоредбата на чл. 54 ал.2 от ЗКИР заповедите по заявления за изменение на кадастралната карта подлежат на оспорване по реда на АПК пред административния съд по местонахождение на имота. Жалбоподателите И. С. К., Й. С. К. и А. С. К. са активно процесуално легитимирани да оспорват процесната заповед. С оспорваната заповед, наследодателят на същите - С. И. К. е заличен от кадастралната карта и кадастралния регистър като собственик на имот с идентификатор 68134.1970.329, поради което те имат правен интерес да оспорват същата заповед. По делото на л. 41 е представено копие от нотариален акт № 149/2004г за собственост на недвижим имот, възстановен на основание чл. 14 от ЗСПЗЗ, от който се установява, че С. И. К. е собственик на УПИ 329 с площ от 1000 кв.м. , съставляващ парцел VI - 329 по плана на [населено място]. Нотариалният акт е издаден въз основа на решение на СРС по гр. д. № 6018/1999г, влязло в сила на 29.04.2004г – л. 34 по делото. С. К. е бил вписан като собственик на имот с идентификатор 68134.1970.329 при изработването и одобряването на КК и КР одобрени със заповед № РД – 18-3/11.01.2011г на изпълнителния директор на АГКК. Жалбоподателите – наследници на С. К. са получили копие от оспорваната заповед на 11.07.2012г, като жалбата срещу оспорения акт е подадена на 25.07.2012г, при спазване на 14 дневния преклузивен срок за оспорване по чл. 54 ал.2 от ЗКИР във вр. с чл. 149 ал.1 от АПК. АССГ като административен съд по местонахождение на имота е компетентен да разгледа и се произнесе относно законосъобразността на оспорвания акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна при следните изводи от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, съдът извършва проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 от АПК:

При извършена служебна проверка за валидност на оспорената заповед, съдът приема, че същата е издадена от компетентен орган във валидна писмена форма. Съгласно разпоредбата на чл.54 ал.1 от ЗКИР, измененията в кадастралната карта по чл. 53 се одобряват със заповед от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър или от овластен от него началник на служба по геодезия, картография и кадастър. Оспорената заповед е подписана от началник на Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място]. На л. 48 по делото е приложена като доказателство заповед № РД – 13 – 59/16.03.2012г, с която на основание чл. 11 ал.2 от ЗКИР, чл. 54 ал.1 от ЗКИР, чл. 4 ал.1 и ал.2 от Устройствения правилник на АГКК изпълнителният директор на АГКК делегира на началниците на Служби по геодезия, картография и кадастър правомощия за издаване на заповеди по чл. 54 ал.1

от ЗКИР за одобряване на измененията в КК и КР за териториите на съответните области. Касае се за законово предвидена възможност за делегиране на правомощия от изпълнителния директор на АГКК на съответните началници на служби, която е реализирана надлежно с валиден от външна страна административен акт. В тази насока, началник Служба ГKK С. е компетентен да подпише заповед, с която се одобрява изменение на КК и КР за имот на територията на [населено място] .

Заповедта е в писмена форма, подписана от административния орган - издател, изведена през деловодната система при администрацията на органа.

При извършена проверка за издаване на оспорваната заповед при спазване на процедурата по издаването ѝ и при правилно прилагане на материалния закон, съдът констатира следното:

С молба /заявление на л. 19 по делото/ до Служба по ГKK [населено място] вх. № 94 – 20050/21.04.2012г заинтересованата страна П. М. С. е поискала изменение на КК и КР в частта относно имот с идентификатор 68134.1970.329. Към заявлението са представени доказателства за собственост – нотариален акт № 52/1990г за собственост върху недвижим имот, придобит по давност, съставляващ имот пл. № 329, кад. лист 616 по кадастралния план на [населено място], кв. Д. – л. 21 по делото; решение на СРС от 2009г по гр.д. № 35953/2009г, влязло в сила на 12.10.2011г. – л. 22 по делото.

За подаденото заявление са уведомени наследниците на С. К. – жалбоподатели в настоящото производство – И. К., Й. К. и А. К. на 15.05. и на 16.05.2012г.

Преди издаване на оспорваната заповед не е съставен акт за непълноти и грешки, подписан от заинтересованите страни – жалбоподатели в настоящото производство.

С оспорваната заповед № КД – 14 – 22 – 528/08.06.2012г се одобрява поисканото изменение, като в одобрената КК и КРНИ се заличават данни за С. И. К. , регистриран като собственик на ПИ с идентификатор 68134.1970.329 и за същия имот се регистрират данни на П. М. С..

При извършена служебна проверка за издаване на оспорвания акт при спазване на законово определената процедура и в съответствие с разпоредбите на материалния закон, съдът констатира допуснати от административния орган съществени процесуални нарушения и издаване на оспорваната заповед в противоречие с разпоредбите на материалния закон.

Като правни основания за издаване на оспорваната заповед са изписани текстовете на : чл. 11 ал.1 от ЗКИР, съгласно която разпоредба: Агенцията по геодезия, картография и кадастър се ръководи от изпълнителен директор, а службата по геодезия, картография и кадастър - от началник; чл. 13 от ЗКИР, съгласно която разпоредба: Службите по геодезия, картография и кадастър осъществяват дейностите по геодезия, картография и кадастър за определените им райони от територията на страната, съхраняват предоставените им първични материали и данни от геодезическите измервания и изпълняват и други функции, определени с устройствения правилник; чл. 15 от ЗКИР, съгласно която разпоредба: Дейността, структурата, организацията на работа и съставът на Агенцията по геодезия, картография и кадастър и на службите по геодезия, картография и кадастър се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството; чл. 51 от ЗКИР, съгласно която разпоредба: Кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние въз основа на информацията, получена по реда на [чл. 52](#) и [чл. 86, ал. 1](#), както и от геодезически измервания. Последният текст препраща общо към чл. 52 от ЗКИР, който вменява

задължения на съдилищата, служби за собственост и пр. да предоставят на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождението на имота препис от всеки акт за признаване и прехвърляне на право на собственост или учредяване, прехвърляне, изменение или прекратяване на друго вещно право върху недвижим имот, както и от актовете при делба, разделяне и съединяване на недвижими имоти в 7-дневен срок от издаването или влизането в сила на акта; както и към чл. 86 ал.1 от ЗКИР, който текст вменява подобни задължения на Службата по вписвания. В оспорваната заповед обаче не е посочено коя хипотеза на чл. 51 от ЗКИР се има предвид. С оглед установените по-горе факти, нито една от тези хипотези не е налице в конкретния случай. Съдът при анализ на изписаните правни норми, посочени като правно основание за издаване на оспорения административен акт, установява, че са изброени поредица такива, част от тях препращащи към други, регламентиращи хипотези, които не съответстват на фактите по делото. Горепосочените правни норми общо регламентируют правомощия на АГКК и Службите към нея. В конкретната хипотеза се касае за искане за изменение на КК и КРНИ, направено от лице, което иска даден имот, нанесен в КК като собствен на друго лице, да се впише като негов собствен. Тоест, на установената фактическа обстановка отговаря правната квалификация на чл. 53 от ЗКИР, тъй като се касае за изменение на КК и КРНИ, които могат да се изменят в някоя от хипотезите на чл. 53 т.1, 2, 3 от ЗКИР. Последният текст обаче не е посочен като правна квалификация за издаване на оспорваната заповед. Липсват мотиви на оспорения акт, в които да се посочва при коя от хипотезите на чл. 53 се извършва изменението. Като правна квалификация в заповедта е посочена тази на чл. 57 т.8 от Наредба № 3/2005г, съгласно която норма: Поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се състои в отразяване на настъпилите изменения при: т.8. промяна на данните за правото на собственост и другите вещни права и за носителите им. Липсват мотиви на издадения административен акт обаче, които да обосноват, защо административният орган приема да са налице доказателства за ПРОМЯНА НА ДАННИТЕ ЗА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ И НОСИТЕЛИТЕ. Не е документирано нито правоприемство, нито е представен акт, по силата на който да се установи такава промяна /продажба, дарение, завещание и пр./. Напротив, при органа са представени доказателства за собственост от две групи лица, всяка от които претендира да е собственик на този имот. Всяко от лицата по заповедта е посочено като собственик на основание документ за собственост – нотариален акт. Липсват предпоставки, които да обосноват извод за изписаната промяна на данните за собственост, даваща правно основание на органа да извърши изменението на данните за собственици в КК и КРНИ. Изписаната правна квалификация по чл. 15 ал.3 т.6 от УП на АГКК също насочва към общи правомощия на службите да поддържат в актуално състояние КР, но не обосновава извода на ответника, че са налице предпоставки за вписване на поисканата промяна. Предвид горното, АССГ приема, че така съставения административен акт е постановен при липса на мотиви, обосноваващи извода на органа, че са налице предпоставки за одобряване изменение на КРНИ. От акта не личи органът да е констатирал наличие на спор за материално право, както и на какво основание е извършено поисканото изменение – както от фактическа, така и от правна страна. Изписаните правни норми на чл. 58 ал.3 и ал.5 и чл. 59 ал.1 от Наредба № 3/2005г също не могат да обосноват у съда друг правен извод. Чл. 58 от сочената наредба регламентира процедура по изменение на КР по заявление на заинтересовано лице, но чл. 59 ал.1 от същата

наредба съдържа различни хипотези – осем точки на възможни хипотези на изменение на КК и КР, без органът да посочи коя от тях е налице.

Според АССГ в настоящия състав, предвид така установените факти не са били налице предпоставки за изменение на КК и КР на НИ:

Релевантен за спора е фактът на вписване на наследодателя на жалбоподателите като собственик на посочения имот с идентификатор 68134.1970.329 в КК и КР, одобрени с влязъл в сила административен акт на изпълнителния директор на АГКК. Дори и да е направено искане за изменение на данни от одобрената КК и КРНИ от трето лице – П. С., то същото не е следвало да се уважава, тъй като пред административния орган са представени доказателства за спор за собственост между страните / и двете страни представят нотариални актове и решения на СРС по отношение на процесния имот/ и соченото решение на СРС по гр.д. № 35953/2009г не решава този спор и не се явява основание за промяна на данните в КК и КР/следва да се отбележи, че същото решение не е и цитирано като основание за издаване на оспорваната заповед/.

Що се касае до това решение на СРС по гр.д. № 35953/2009г, то с него се отхвърлят искове по чл. 108 от ЗС, чл. 109 от ЗС и чл. 431 от ГПК заведени от И. К., Й. К. и А. К. срещу П. С.. В действителност, решението касае процесното УПИ VI 329 по плана на [населено място], но съдът е отхвърлил исковете. АССГ обаче не споделя становището на адв. М. и адв. И., че в случая се касае за приложение на чл. 62 ал.5 предл. 1-во от Наредба № 3/2005г за съдържанието, създаването и поддържането на КК и КР. Съгласно чл. 62 ал.5 предл. 1-во от Наредба № 3/2005г : Акт за непълноти и грешки не се подписва от пряко заинтересованите лица при изпълнение на влязло в сила съдебно решение. Според ответника и заинтересованата страна /макар, че това не е посочено в оспорвания акт/ в случая не се касае за спор за материално право, тъй като той е решен с цитираното по-горе решение. АССГ не споделя този извод от правна страна: Материалноправните предпоставки, визирани в чл. 53 т.1 от ЗКИР и чл. 62 от цитираната наредба, изискват при изменение на КК и КР да се съставят актове за непълноти и грешки, които се подписват от съставителя, заявителя и пряко заинтересованите собственици, като е посочена и последицата от неподписването му от всички заинтересовани лица – издава се отказ за отразяване на непълнотата или грешката. Процедурата по чл. 62 ал.5 предл. 1-во от сочената наредба е приложима само и единствено ако не е налице спор за материално право. Наличието на такъв спор е винаги пречка за издаването на заповед за отстраняването на непълнотите и грешките, както е предвидено в чл. 53 ал.2 от ЗКИР. В конкретната хипотеза, безспорно липсва Акт за непълноти и грешки и подписи на заинтересованите лица по делото, които да изразят съгласие с изменението. Изменението на КК и КР става само със съгласието на заинтересованите лица, удостоверено с подписите им върху акта за непълноти и грешки. Изключение е хипотезата на съдебно решение по спор между страните за правото им на собственост. Нормата обаче има предвид съдебно решение между заинтересованите лица, което със силата на пресъдено нещо установява между тях правото на собственост на една от страните. В случая, съдебното решение, с което се отхвърля ревандикационен иск на К. срещу П. С. не означава признаване със силата на пресъдено нещо право на собственост на П. С. спрямо К. върху спорния имот. Цялата защита на ответника и на заинтересованата страна е концентрирана да доказва, че заявеният от С. имот съвпада с имота, за който с решение на СРС се отхвърля претенцията на К. по искове с правно основание чл. 108/109 от ЗС. Отхвърлителният диспозитив спрямо К. по искове с

правно основание чл. 108/109 от ЗС, не формира сила на пресъдено нещо спрямо П. С. на диспозитив, с който се признава нейното право на собственост върху спорния имот. СРС дори в мотивите си не е обсъждал правото на собственост на С. върху процесния имот. В тази насока съдът не може да цени и представени актове за собственост, тъй като в административно производство съдът не може да цени едни документи за собственост за сметка на други – споровете за собственост се решават пред общия съд.

Съгласно чл. 53, ал. 3, във връзка с чл. 49, ал. 4 от ЗКИР, задължително условие за изменение е съгласието на заинтересованите носители на вещни права, удостоверено с подписа им върху акт за грешки или непълноти, освен ако спрямо тях правата са установени с влязло в сила съдебно решение. Нормата на чл. 62, ал. 5, предл. 2 от 1 от Наредба № 3/2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, която създава изключение от това изискване изисква актът да се издава при изпълнение на влязло в сила съдебно решение. АССГ приема, че в конкретната хипотеза такова изпълнение не е налице. **Отхвърлителният диспозитив по иск с правно основание чл. 108/109 от ЗС за ищеца, не поражда сила на присъдено нещо за установяване на вещни права по отношение на ответника по иска.**

Предвид горното съдът приема, че несъставянето на акт за непълноти и грешки и неподписването на съставения акт за непълноти и грешки от заинтересуваните лица е основание за отказ да се нанесе поисканото от С. изменение на КК и КР.

Като е приел обратното и е издал оспорвания акт, с който е одобрил изменението, ответникът е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия състав приема, че оспорваният административен акт следва да бъде отменен като незаконосъобразно постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и при издаването му в противоречие с разпоредбите на материалния закон. Същият е постановен при липса на фактически и правни основания за издаването му, изписаните правни основания са бланкетни и не съответстват на установените факти по делото.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК, АССГ в настоящия състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № КД – 14 – 22- 528/08.06.2012г на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър, [населено място].

Решението е постановено с участието на заинтересованата страна П. М. С..

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

.....

